

UNION NATIONALE DE L'ARMURERIE, DE LA CHASSE ET DU TIR
NATIONALE UNIE VAN DE WAPENMAKERIJ EN DER JACHT - EN
SPORTSCHUTTERS

Wetsontwerp houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens.

Een eerste overzicht rekening houdende met administratieve standpunten

Naar aanleiding van een racistische aanslag in Antwerpen op 11 mei 2006 werd zeer snel een nieuwe wapenwet aangenomen. De tekst die werd aangenomen in de plenaire zitting van 18 mei is verre van duidelijk en spreekt zichzelf verschillende keren tegen. Deze tekst is niet het antwoord op racistische aanslagen, en zal geen enkel misdrijf, familiedrama of ongeval vermijden. Bovendien is de tekst nauwelijks uitvoerbaar in de praktijk omdat er onvoldoende mensen en middelen voorzien zijn. Unact blijft dan ook alle middelen aanwenden om, samen met verschillende jachtverenigingen, schuttersverbonden, verzamelaars en andere wapenbezitters een politieke, juridische en publieke campagne tegen deze wet te voeren. Wij verzoeken u onze website regelmatig te bezoeken voor meer informatie. Er werd een gemeenschappelijk actiefrent en steunfonds opgericht. Bijdragen kunnen gestort worden op rekening 340 – 0568631 – 55 van Unact VZW.

Deze analyse is gebaseerd op de tekst van de wet houdende de regeling van individuele en economische activiteiten met wapens zoals gepubliceerd in de derde editie van het Belgisch Staatsblad van 9 juni 2006. Deze wet wordt vanaf heden ook officieel "de wapenwet" genoemd¹. De meeste bepalingen van de wet zijn ook op deze datum in werking getreden. Er werd tevens rekening gehouden met een circulaire die samen met de wet werd bekendgemaakt². Een aantal administratieve standpunten werden tevens bevestigd door de FOD Justitie. Deze administratieve standpunten zijn niet noodzakelijk de standpunten van onze vereniging.

Onze eerste analyse die werd gepubliceerd vooraleer de wet en de circulaire gepubliceerd werden wordt dus door dit document vervangen.

I. INDELING VAN DE WAPENS

De wapenwet onderscheidt 3 categorieën wapens:

- Verboden wapens
- Wapens met vrije verkoop
- Wapens onderworpen aan vergunning

De categorie die onderworpen is aan registratieplicht (cat. C en D in de Europese richtlijn 91/477) wordt afgeschaft. De vuurwapens die tot op heden als "jacht- en sportwapens" werden geklasseerd (mod.9) worden dus in principe vergunningsplichtig. De wapenwet

---

¹ Art. 46 wapenwet

² Omzendbrief van 8 juni 2006 met betrekking tot de toepassing van de wet houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (wapenwet), B.S., 9 juni 2006, 3de editie

voorziet in speciale overgangsregelingen³ voor jacht- en sportwapens die vergunningsplichtig worden (zie hieronder).

Het algemene principe van het wetsontwerp is dat voor elk vuurwapen een vergunning zal nodig zijn. We bekijken hierna de categorieën verboden wapen en wapens met een vrije verkoop voor zover dit relevant is voor de wapenbezitter.

a. Verboden wapens

Het wetsontwerp bepaalt dat volgende wapens verboden zijn :

- (i) « *Wapens ontworpen voor uitsluitend militair gebruik, zoals automatische vuurwapens. [...] » ;*
- (ii) « *Vuurwapens waarvan de kolf of de loop op zich in verschillende delen kan worden uiteengenomen, vuurwapens die zodanig zijn vervaardigd of gewijzigd dat het dragen ervan niet of minder zichtbaar is dan wel dat hun technische eigenschappen niet meer overeenstemmen met die van het model zoals omschreven in de vergunning tot het voorhanden hebben ervan en vuurwapens die uiterlijk gelijken op een ander voorwerp dan een wapen⁴ »*
- (iii) « *vouwgeweren boven kaliber 20* »⁵
- (iv) « *vuurwapens uitgerust met de volgende onderdelen en hulpstukken, evenals de volgende onderdelen en hulpstukken afzonderlijk:*
  - *geluiddempers;*
  - *laders met een grotere capaciteit dan de normale capaciteit zoals bepaald door de minister van Justitie voor een bepaald model vuurwapen*
  - *richtapparatuur voor vuurwapens, die een straal projecteert op het doel*
  - *mechanismen die toelaten een vuurwapen om te vormen tot een automatisch vuurwapen »*⁶
- (v) « *door de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken aangewezen tuigen, wapens en munitie die een ernstige bedreiging voor de openbare veiligheid kunnen vormen en wapens en munitie die om die reden alleen de diensten bedoeld in artikel 27, § 1, tweede en derde lid, voorhanden mogen hebben »*⁷

De beschrijving van volgende categorieën laten een grote interpretatievrijheid toe aan het ministerie van Justitie en Binnenlandse Zaken. Volgens ons omvat (ii) niet de lange wapens met een plooiwolf. Een plooiwolf dient namelijk niet om het wapen minder zichtbaar te maken, maar om het dragen ervan gemakkelijker te maken. Bovendien hebben wapens met een plooiwolf nog altijd een totale lengte groter dan 60 cm⁸. Men kan dus onderdeel (ii) niet gebruiken om wapens met een plooiwolf te verbieden.

De wapens bedoeld in (iii) zijn in de huidige wetgeving al verboden⁹.

De lijst van vuurwapens en toebehoren in (iv) bevat geluiddempers en richtmiddelen die een straal projecteren op het doel. Deze tuigen zijn meestal reeds verboden als "verdoken aanvalswapens" in de huidige wetgeving¹⁰. Derhalve zijn voornamelijk laser richtmiddelen verboden. Andere optische richtmiddelen (zoals b.v. "aimpoints", "reddots", "holosights", ...)

---

³ art. 44, §2 wapenwet

⁴ art. 3, §1, 8° wapenwet

⁵ art. 3, §1, 11° wapenwet

⁶ Art. 3, §1, 15° wapenwet

⁷ Art. 3, §1, 16° wapenwet

⁸ Art. 2, 9° wapenwet

⁹ Art. 3, al. 1 van de wet van 3 januari 1933, aangepast door art. 1 van de wet van 9 maart 1995

¹⁰ Art. 3, al. 1 de van de wet van 3 januari 1933, aangepast door art. 1 van de wet van 9 maart 1995

projecteren geen straal op het doel en zijn dus nog toegelaten. Het verbod van mechanismen die toelaten een wapen volautomatisch te maken is gebaseerd op de wens van de wetgever om alle automatische wapens te verbieden (zie (i), waarin automatische wapens verboden worden). Enkel verzamelaars zullen nog automatische wapens mogen bezitten indien de slagpin verwijderd is¹¹.

Verder worden ook sommige laders " *met een grotere capaciteit dan de normale capaciteit zoals bepaald door de minister van Justitie voor een bepaald model vuurwapen*" verboden. In een eerste fase worden daar vooral de laders mee bedoeld die niet standaard bij een wapen geleverd worden, zoals bijvoorbeeld verlengde laders, of sommige trommelladers.

Punt (v) van de lijst laat de ministers van Justitie en Binnenlandse zaken toe om bepaalde tuigen of vuurwapens te klasseren als voorwerpen die een ernstig gevaar voor de openbare veiligheid zijn. Ondanks het feit dat het gevaar voor de openbare veiligheid gemotiveerd moet worden door de bevoegde minister en dat de wet enkel spreekt over een "ernstig" gevaar, kunnen we verwachten dat deze categorie de basis zal zijn voor verschillende arbitraire maatregelen van de uitvoerende macht. Het volstaat niet enkel dat een wapen gebruikt wordt door ordediensten om het in deze categorie te plaatsen. De ministers moeten expliciet een reden geven waarvoor precies dat model of die specifieke munitie de openbare veiligheid in het gedrang kan brengen. Momenteel is het de bedoeling dat enkel sommige zeer krachtige wapens daaronder vallen, zoals bijvoorbeeld de FN P90.

De verboden wapens mogen niet vervaardigd, hersteld, te koop aangeboden, overgedragen, vervoerd, opgeslagen worden en niemand mag ze dragen of voorhanden hebben.

Het loutere bezit van verboden wapens, zonder dat er sprake is van een "opslagplaats", is dus door de wapenwet verboden. Bezitters van verboden wapens kunnen dus vanaf 9 juni 2006 vervolgd worden. De eigenaars van verboden wapens kunnen afstand doen van deze wapens gedurende een periode van 6 maand na de inwerkingtreding van de nieuwe wet¹². Indien het wapens betreft die door de inwerkingtreding van de nieuwe wet verboden waren (en die dus nog geen verboden wapens waren onder de oude wet), kan een billijke vergoeding worden gevraagd¹³.

De eigenaars van een automatisch vuurwapen moeten hun wapen op onomkeerbare wijze laten omvormen naar semi-automatisch, laten neutraliseren of afstand doen van hun wapen binnen het jaar na de inwerkingtreding van de nieuwe wet¹⁴. Wanneer men besluit afstand te doen van een automatisch wapen heeft men recht op een eerlijke vergoeding, te bepalen door de minister van Justitie¹⁵.

b. Wapens op vrije verkoop

De categorie wapens die vrij verkocht kunnen worden bevatten de niet-vuurwapens, zoals luchtkarabijnen, blanke wapens, namaakwapens etc... Bepaalde namaakwapens of niet-vuurwapens waarvan de kinetische energie 7.5J (gemeten op 2.5 meter van de loop) overschrijdt, staan in principe op vergunning¹⁶.

---

¹¹ art. 27, §3, al. 2 wapenwet

¹² Art. 45, §1 wapenwet

¹³ Art. 45, §3 wapenwet

¹⁴ Art. 45, §2 wapenwet

¹⁵ Art. 45, §3 wapenwet

¹⁶ Art. 48, al 1 wapenwet en het K.B. van 30 maart 1995 betreffende de klassering van bepaalde wapens op lucht of gas en wijzigende het K.B. van 20 september 1991 betreffende de wapens voor wapenrek en het K.B. van 11 januari 1995 dat bepaalde alarmwapens als verweerwapens klasseert.

Vuurwapens met een historische, folkloristische of decoratieve waarden, gedefinieerd door de Koning, kunnen vrij verkocht worden. In de debatten in de commissie van justitie heeft de vertegenwoordiger van de minister uitgelegd dat het om de wapens voor wapenrekken gaat die al op de huidige lijst staan¹⁷. Wanneer deze wapens bedoeld zijn voor de jacht of gebruikt worden om mee te schieten, en dus buiten het historisch of folkloristisch kader vallen, worden ze beschouwd als vergunningsplichtige wapens. Wie dus met een zogenaamd "panopliewapen" op een schietstand wil komen dient hiervoor over een vergunning te beschikken. De wetgeving voor wapens voor wapenrekken is dus niet veranderd. In de vroegere wetgeving konden wapens voor wapenrekken vrij verkocht worden, maar moest het wapen ofwel geregistreerd (via mod. 9) of vergund worden vooraleer ermee mocht worden geschoten.

De vuurwapens die, overeenkomstig de regels vastgesteld door de Koning, definitief voor het schieten onbruikbaar zijn gemaakt, kunnen ook nog vrij verkocht worden. De bepalingen van de huidige wet blijven dus van kracht¹⁸. We merken op dat dit "onklaar" maken dient te gebeuren overeenkomstig een door de koning vastgesteld procédé. Dit procédé houdt onder andere in dat de kamer moet worden overlans uitgeslepen en dat belangrijke delen van het mechanisme van het wapen verwijderd of aangepast dienen te worden. Na toepassing van dit procédé kan de decoratieve of historische waarde van een wapen aanzienlijk verminderen. De verkoopwaarde van dergelijke onklaar gemaakte wapens zal dus dalen.

Voor de vuurwapens die ontworpen zijn voor het geven van alarm of signalen, reddingsactiviteiten, slachten van dieren of visserij met harpoenen, of bestemd zijn voor industriële of technische doeleinden blijven de huidige uitvoeringsbesluiten in principe van kracht¹⁹.

Het dragen van een wapen dat vrij verkocht mag worden is niet toegelaten tenzij het een wettige reden²⁰ heeft. Het dragen van een wapen in het kader van een historische manifestatie of re-enactment is een wettige reden.

II. AANKOOP EN BEWARING VAN EEN VUURWAPEN

a. Algemeen principe van de vergunning

Het grote principe van het wetsontwerp is dat de aankoop van elk vuurwapen onderworpen zal zijn aan een vergunning. Deze wapens mogen niet worden overgedragen behalve aan erkende personen of aan personen die een vergunning voor het voorhanden hebben van wapens bezitten²¹.

De vergunningen zullen afgeleverd worden door de gouverneur van de provincie waar de aanvrager woont²². De juiste procedure voor de vergunningsaanvragen dient nog verder te worden bepaald in een uitvoeringsbesluit. Allicht zal de procedure die vroeger bestond voor de aanvraag van een vergunning tot het voorhanden hebben van oorlogswapen *mutatis mutandis* worden toegepast voor elke vergunningsaanvraag.

---

¹⁷ Annex 1 van het K.B. van 20 september 1991 betreffende wapens voor wapenrekken.

¹⁸ Art. 48, al. 1 wapenwet en annex 2 van het K.B. van 20 september 1991 betreffende wapens voor wapenrekken

¹⁹ K.B. van 1 maart 1998 betreffende de klassering van bepaalde signaalpistolen, slachtoestellen, verdovingswapens en tuigen om honden af te richten voor de jacht.

²⁰ Art. 9 wapenwet

²¹ Art. 10 wapenwet

²² Art. 11, §1 wapenwet

b. Procedure

Deze procedure verloopt thans in de meeste provincies als volgt:

- Aanvraag vergunning bij de gouverneur;
- Eerste onderzoek (ontvankelijkheid) gouverneur;
- Vraag van advies aan de korpschef van de lokale politie bevoegd voor de woonplaats van de aanvrager. Dit advies dient gemotiveerd te zijn en dient binnen de drie maanden na de datum van indiening van de aanvraag te worden verleend;
- De gouverneur weigert of kent de vergunning toe.

De vergunningen voor niet-inwoners van België zullen afgeleverd worden door de minister van Justitie. Voor inwoners van een andere lidstaat van de Europese Unie mag de vergunning niet afgeleverd worden zonder voorafgaand akkoord van het land van de aanvrager²³. De lidstaat in kwestie wordt op de hoogste gesteld als de vergunning wordt afgeleverd. Het wetsontwerp bevestigt dat een niet-inwoner de praktische proef niet moet afleggen²⁴.

De korpschef van de politie van de woonplaats van de aanvrager moet een advies geven binnen de drie maanden na datum van de aanvraag²⁵. Dit is opmerkelijk, aangezien de korpschef van de politie niet onmiddellijk op de hoogte zal gebracht worden van de aanvraag. Wanneer de gouverneur van plan is het advies van de korpschef te vragen loopt men het risico dat deze laatste geen tijd zal hebben om de aanvraag te onderzoeken.

De gouverneur moet in principe binnen de 4 maanden na het ontvangen van de aanvraag antwoorden²⁶. Deze wachttijd kan verlengd worden door een gemotiveerde beslissing van de gouverneur. Men kan in beroep gaan bij de minister van Justitie tegen de beslissing van de gouverneur, of bij gebrek aan antwoord binnen de voorziene termijn. De minister moet binnen de 6 maanden beslissen. Na deze termijn, of wanneer men niet akkoord is met de beslissing, kan men in beroep gaan bij de Raad van State.

Voor de afgifte van een vergunning zal volgens de circulaire een retributie van EUR 33,50 gevraagd worden. Het is de bedoeling om deze retributie te verhogen tot EUR 50 in het kader van een nog te publiceren wet over de financiering van de nieuwe vergunningen. Het is eventueel ook mogelijk dat er in een uitzondering of vermindering wordt voorzien voor wie een grote hoeveelheid wapens ineens laat vergunnen (bijvoorbeeld n.a.v. het vergunningsplichtig worden van zijn wapens door de nieuwe wet). Zolang deze wet er niet is, zullen de gouverneurs allicht geen nieuwe vergunningen uitschrijven. Wij verwachten dat de nieuwe retributieregeling tegen het einde van 2006 in voege zal treden. Het is dus allicht wachten tot eind dit jaar vooraleer de eerste vergunningen onder de nieuwe wet zullen worden uitgeschreven.

c. Beoordelingscriteria

Nieuw is dat alle criteria die bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag in de wapenwet worden opgesomd²⁷. In tegenstelling tot wat werd aangenomen onder de oude wet, heeft de gouverneur dus terzake geen enkele discretionaire bevoegdheid meer. Hij dient dus met andere woorden steeds een vergunning uit te reiken indien aan de in de wet opgesomde

---

²³ Art. 11, §2, al. 2 wapenwet

²⁴ Art. 11, §4, al. 3, 4° wapenwet

²⁵ Art. 11, §1, al. 1 wapenwet

²⁶ Art. 31, al. 1, 2° wapenwet

²⁷ Art. 11, §3 wapenwet

voorwaarden is voldaan²⁸. Het is echter te vrezen dat sommige gouverneurs geneigd zullen zijn om via een extensieve interpretatie van de wet omwille van politieke redenen zullen proberen om toch nog hun eigen beleid te bepalen. Ook onder de oude wet gold dat in elk van de provinciebesturen andere regels golden. Zo bijvoorbeeld weigerden de gouverneurs van Vlaams-Brabant en Limburg systematisch alle aanvragen voor een derde oorlogswapen, terwijl er in de wet voorzien was dat een particulier tot 5 oorlogswapens voorhanden kon hebben. Ondanks een gevestigde rechtspraak van de Raad van State bleven deze gouverneurs hun onwettige beleid verder zetten, op basis van de "discretionaire bevoegdheid" die ze meenden te hebben op basis van de oude wet. Nu de vergunningscriteria duidelijk bepaald zijn, zouden dergelijke praktijken tot het verleden moeten behoren.

Hierna een overzicht van de in de wet opgenomen voorwaarden. Onze commentaren werden in cursief toegevoegd:

1° meerderjarig zijn;

2° niet zijn veroordeeld als dader of medeplichtige wegens een van de misdrijven bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°;

Het betreft onder andere een aantal zware misdrijven, alsook elke overtreding van de wapenwet of zijn uitvoeringsbesluiten, de regelgeving rond in-uit of doorvoer van wapens alsook overtredingen van de regelgeving omtrent springstoffen

3° niet het voorwerp zijn geweest van een beslissing die een behandeling in een ziekenhuis beveelt, zoals bedoeld in de wet van 26 juni 1990 betreffende de persoon van de geesteszieke;

4° niet geïnterneerd zijn geweest met toepassing van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten;

5° niet het voorwerp zijn van een lopende schorsing en niet het voorwerp geweest zijn van een intrekking met nog actuele redenen, van een vergunning tot het voorhanden hebben van of het dragen van een wapen;

Er kan geen nieuwe vergunning worden verleend indien de vergunning eerst werd ingetrokken om bepaalde redenen indien deze redenen nog altijd aanwezig zijn op het moment van de nieuwe aanvraag.

6° een medisch attest voorleggen dat bevestigt dat de aanvrager in staat is een wapen te manipuleren zonder gevaar voor zichzelf of voor anderen;

Dit medisch attest dient de fysieke geschiktheid van de aanvrager om een wapen te hanteren te bevestigen. In de praktijk zullen de bestaande medische attesten die gebruikt worden door de sportschuttersfederaties voldoende zijn.

7° slagen voor een proef betreffende de kennis van de toepasselijke regelgeving en het hanteren van een vuurwapen, waarvan de modaliteiten worden bepaald door de Koning bij een in Ministerraad overlegd besluit;

---

²⁸ Zie ook punt 2, al. 7 van de omzendbrief van 8 juni 2006

De wet voorziet in een vrijstelling indien deze theoretische proef reeds werd afgelegd in een tijdsspanne van 2 jaar voorafgaand aan de aanvraag²⁹. Voor de praktische proef is er een vrijstelling voor wie een bepaalde ervaring heeft met vuurwapens (te bepalen bij KB), voor wie een vergunning zonder munitie vraagt, voor wie een aanvraag indient voor een vergunningsplichtig niet-vuurwapen (b.v. een luchtdrukwapen > 7,5J) of voor de aanvrager die geen vaste verblijfplaats in België heeft³⁰.

8° geen meerderjarige persoon samenwonend met de aanvrager verzet zich tegen de aanvraag;

In de circulaire wordt verduidelijkt dat dit dient te worden nagegaan en dus impliceert dat elke inwonende persoon expliciet zijn toelating moet geven... Dit lijkt ons een te ruime interpretatie. Verder is het ook zo dat een inwonend persoon slechts zijn verzet kan laten kennen bij de aanvraag van de vergunning, en dus niet in een latere fase. Het is derhalve dus niet mogelijk om achteraf vergunningen in te trekken of te schorsen indien zou blijken dat de inwonende meerderjarige gezinsleden (bijvoorbeeld in het kader van een familievete) hun toelating zouden herroepen.

9° een wettige reden opgeven voor de verwerving van het betrokken wapen en de munitie. Het type wapen moet overeenstemmen met de reden waarvoor het gevraagd wordt. Deze wettige redenen zijn, onder de door de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit te bepalen voorwaarden :

- a) de jacht en faunabeheersactiviteiten;
enkel te bewijzen aan de hand van een geldig jachtverlof van een gewest of een buitenlandse overheid
- b) het sportief en recreatief schieten;
enkel te bewijzen aan de hand van een "sportschutterslicentie". Dit document zal echter in Vlaanderen vermoedelijk pas in 2007 officieel bestaan. In afwachting daarvan is het mogelijk om met alle middelen aan te tonen dat met sportief of recreatief schiet. De huidige licenties en lidkaarten van de verbonden worden niet aanvaard omdat deze documenten te weinig garanties bieden doordat ze onvoldoende aantonen dat de houder ervan actief schutter is. In de overgangperiode, dus voordat het statuut van de sportschutter geregeld is, mag met alle middelen (bijvoorbeeld attest schietstand, lidkaart, bewijs schietbeurten, uittreksels registers schietstand, ...) worden bewezen dat men actief schutter is.
- c) de uitoefening van een beroep dat bijzondere risico's inhoudt;
- d) de persoonlijke verdediging van personen die een objectief en groot risico lopen en die aantonen dat het voorhanden hebben van een vuurwapen dit groot risico in grote mate beperkt en hen kan beschermen;
De reden « persoonlijk verdediging » wordt dus zeer uitzonderlijk, aangezien de overheid niet gelooft dat een vuurwapen nooit de risico's voor de veiligheid kan beperken. Bovendien zijn het enkel de professionele activiteiten die als wettige reden kunnen dienen. Activiteiten in de privé-sfeer tellen niet mee...

---

²⁹ Art. 11, §4, al. 2 wapenwet

³⁰ Art. 11, §4, al. 3 wapenwet

e) de intentie een verzameling historische wapens op te bouwen;

f) de deelname aan historische, folkloristische, culturele of wetenschappelijke activiteiten.

In de praktijk zullen uiterst zelden vergunningen om redenen van c) tot f) worden uitgereikt.

Het bezit van een wapen om persoonlijke redenen (bijvoorbeeld de erfenis van een familie-erfstuk) wordt als gevaarlijk beschouwd en zal niet meer mogelijk zijn, vermits deze loutere bezitter geen "wettige reden" zal kunnen aanvoeren. Wie dus wapens erfde kan deze niet houden, zelfs niet zonder munitie, tenzij door actief te worden als jager of als schutter, of een andere "wettige reden" aan te halen. Het is niet mogelijk om een vergunning te krijgen voor een andere reden dan de wettelijke redenen opgesomd hierboven.

Zoals hoger gezegd, zal ook elk registratieplichtig wapen (mod. 9) onderworpen zijn aan een vergunning. Men zal voor elk van deze wapens een wettige reden moeten opgeven. Veel wapenbezitters zullen aan deze voorwaarden niet meer kunnen voldoen en riskeren hun wapens te verliezen, zonder enige compensatie! Een amendement om deze situatie te vermijden werd niet aangenomen door de commissie³¹. Wie geen wettige reden kan geven die voorzien is in de wet, moet of zijn wapens afstaan zonder compensatie, of ze laten onomkeerbaar neutraliseren volgens de nu geldige procedure³². Overdracht aan een erkend persoon is in principe ook mogelijk, maar het is te verwachten dat deze erkende personen zich niet geroepen zullen voelen (ze zijn ook niet verplicht) om alle wapens tegen vergoeding over te nemen. Het blijft voor de individuele bezitter mogelijk om een vergunning aan te vragen, en eventueel toch te proberen via een gerechtelijke procedure alsnog een vergoeding te bekomen.

De wet laat tevens toe dat vergunningen zonder munitie worden verleend. Bij de aanvraag van dergelijke vergunning dient geen praktische proef te worden afgelegd.

Tevens blijft het stelsel van de voorlopige vergunningen zoals voorzien in de oude uitvoeringsbesluiten van toepassing³³. De criteria voor toekenning van deze voorlopige vergunning zijn niet voorzien in de wet. Allicht worden ze in de uitvoeringsbesluiten bepaald. We informeren u verder zodra hier meer informatie over beschikbaar is.

d. Intrekking of schorsing van de vergunning

De gouverneur kan, na een advies van de procureur des Konings bevoegd voor de woonplaats van de wapenbezitter, de vergunningen ook intrekken, beperken of schorsen wanneer³⁴:

- het bezit van wapens de publieke orde in gevaar brengt
- de reden die opgegeven werd bij de aanvraag niet meer van toepassing is. De wet heeft dus de administratieve praktijk waarbij het mogelijk is vergunningen in te trekken

e. Rechten verbonden aan de vergunning

³¹ Amendement n° 21, Melchior WATHELET, *Parlementaire Documenten*, Kamer, 2005-2006, 2263/2

³² Annex 2 van het K.B. van 20 september 1991 betreffende wapens voor wapenrekken.

³³ Art. 9bis KB 21 september 1991, art. 48, al. 1 wapenwet, de minister is van oordeel dat het feit dat voorlopige vergunningen vroeger werden toegekend voor een termijn van 6 maand niet tegenstrijdig is met art. 32 wapenwet

³⁴ Art. 11, §1, al. 2 wapenwet

Een vergunning geeft het recht om het wapen voorhanden te hebben. Het wapen kan niet worden gedragen zonder afzonderlijke draagvergunning. Tevens kan de houder van de vergunning het wapen vervoeren tussen zijn verschillende woon- of verblijfplaatsen, tussen deze plaatsen en een erkende schietstand of een erkend persoon. Tijdens het transport dienen de ongeladen wapens verpakt te zijn in een afgesloten koffer. Het is ook mogelijk ze te voorzien van een trekker slot of gelijkaardige beveiliging indien ze niet in een afgesloten koffer worden vervoerd³⁵.

Elke nieuwe vergunning zal afgeleverd worden voor een maximumtermijn van 5 jaar. Een minimumperiode werd niet bepaald³⁶. Wapenbezit wordt dus slechts tijdelijk. De beperkte geldigheidsduur van een vergunning is een overbodige maatregel aangezien de wet voorziet dat de vergunning beperkt, ingetrokken of geschorst kan worden wanneer er een gevaar voor de openbare orde is, of de reden voor de vergunning vervallen is³⁷. Bovendien bevat de wet een permanente controle op het wapenbezit³⁸. Voor een vernieuwing van een vergunning moet men dus opnieuw aantonen dat men aan alle voorwaarden voldoet.

III. UITZONDERING VOOR JAGERS EN SCHUTTERS

De wet voorziet 2 uitzonderingen voor de jagers en de sportschutters³⁹:

- Jagers kunnen « lange vuurwapens ontworpen voor de jacht » en de daarbij behorende munitie kopen met hun jachtverlof. De omschrijving van « lange vuurwapens ontworpen voor de jacht » is nergens verduidelijkt. De voorbereidende werken doen een regionale regeling vermoeden⁴⁰. Volgens de administratie is het de bedoeling dat de wapens waarvan men weet dat ze algemeen gangbaar zijn en toegelaten zijn voor de jacht gebruikt kunnen worden.
- De houders van een sportschutterslicentie mogen vuurwapens ontworpen voor sportschutterij voorhanden hebben. De lijst met deze wapens zal opgesteld worden door de minister van Justitie.

a. De jagers

De uitzondering met betrekking tot de houders van een jachtverlof treedt onmiddellijk in werking. Jagers kunnen hun jachtwapens ter registratie aanbieden bij de politie. De politie maakt dan een nieuw aangepast model 9 op. Het rode exemplaar van dit model is voor de jager, het witte voor de politie en het gele voor de gouverneur. De diensten van de gouverneur voeren het jachtwapen dan toe aan het Centraal Wapenregister.

De circulaire laat toe dat de wettige reden wordt aangetoond door te bewijzen dat men is ingeschreven voor een jachtexamen. Op die manier kan de kandidaat-jager die geslaagd is voor zijn theoretische proef reeds op vergunning zijn eerste jachtwapen kopen waarmee het praktisch examen wordt afgelegd⁴¹. Er wordt ook aanvaard dat een kandidaat-jager tijdens de praktische proef het wapen van een andere jager gebruikt⁴².

De wapens ingeschreven met het jachtverlof mogen voorhanden worden gehouden tot maximum drie jaar na het verstrijken van de geldigheid van een jachtverlof. Een jager die dus langer als drie jaar geen jachtverlof meer heeft, dient zijn wapens ofwel te laten

---

³⁵ Art. 21, 2° wapenwet

³⁶ Art. 32 wapenwet

³⁷ Art. 11, §1, al. 2 wapenwet

³⁸ Art. 29, §1 wapenwet

³⁹ Art. 12 wapenwet

⁴⁰ *Parlementaire Documenten*, Kamer, 2005-2006, 2263/1, p. 27

⁴¹ circulaire 8 juni 2006, punt 2, al. 8

⁴² Art. 15 wapenwet

vergunnen, ofwel zijn wapens over te dragen of af te staan. In de praktijk lijkt het ons moeilijk denkbaar dat een niet-actieve jager zijn wapens nog kan laten vergunnen, vermits zijn wettige reden voor het bekomen van een vergunning (de jacht) weggevallen is.

b. De sportschutters

De uitzondering voor de sportschutters kan niet worden toegepast tot wanneer de lijst met wapens « ontworpen voor het sportschieten » werd opgesteld door de minister van Justitie én zolang het statuut van de sportschutter niet geregeld is door de gemeenschappen.

De gemeenschappen hebben het statuut van sportschutter nog niet geregeld. In de Franstalige gemeenschap werd een decreet in het staatsblad bekendgemaakt⁴³. Dit decreet treedt in werking op een datum te bepalen door de regering van de Franstalige gemeenschap. Deze datum is nog niet bepaald, we verwachten dat het decreet vrij snel in werking zal treden zodat de sportschutters in de Franse gemeenschap snel van het statuut kunnen genieten.

De Vlaamse gemeenschap heeft in dit opzicht nog geen maatregelen genomen, een decreet is in voorbereiding in overleg met het kabinet en de betrokken schuttersorganisaties. Allicht zal dit begin 2007 in voege zijn.

De houders van een sportschutterslicentie of een jachtverlof mogen ook hun wapens dragen om hun sportactiviteiten of de jacht te beoefenen. Een draagvergunning is dus niet meer nodig⁴⁴. Wanneer de wapens gebruikt voor het parcourschieten in wedstrijden van het BPSA, voorkomen op de lijst van wapens « ontworpen voor sportschieten », heeft men geen draagvergunning meer nodig om deze disciplines te beoefenen. Op dit moment hebben wij geen enkele informatie over welke wapens al dan niet op deze lijst zullen komen. In elk geval is het duidelijk dat deze wapens nochtans gebruikt zullen worden bij erkende disciplines. De parcourschutters kunnen het beste reeds een draagvergunning aanvragen nog onder de oude procedure.

De sportschutterslicentie zal aan strenge voorwaarden zijn onderworpen. Zo zullen tevens theoretische en praktische proeven dienen afgelegd, zal een medisch attest nodig zijn, en zal men een minimum aantal schietbeurten per jaar moeten bewijzen. Bedoeling is om op die manier te vermijden dat de “papierleden” over een licentie beschikken. Gezien het grote aantal schietbeurten zal de huidige infrastructuur qua schietstanden dus allicht niet volstaan. Er wordt gezocht naar een oplossing. Een goed signaal zou bijvoorbeeld al zijn dat de infrastructuur van de overheid wordt ter beschikking gesteld op de uren dat ze niet gebruikt wordt.

IV. DRAAGVERGUNNING

Vuurwapens onderworpen aan een vergunning mogen niet gedragen worden behoudens een wettige reden en door middel van een vergunning voor wapendracht⁴⁵.

De vergunningen voor het dragen van een wapen zullen afgeleverd worden door de bevoegde gouverneur na advies van de procureur des Konings. De aanvrager moet een medisch attest voorleggen waaruit blijkt dat er geen fysieke of mentale redenen zijn voor

---

⁴³ Decreet van 22 oktober 2003 betreffende de toekenning van de sportschutterslicentie, *Belgisch Staatsblad*, 21 november 2003

⁴⁴ Art. 15 wapenwet

⁴⁵ Art. 14 wapenwet

het dragen van een vuurwapen. De draagvergunning blijft geldig voor 3 jaar, zoals al bij de huidige wetgeving⁴⁶ van toepassing is. De draagvergunning kan ingetrokken, geschorst of gelimiteerd worden zoals de vergunningen.

De nieuwe bepalingen en voorwaarden voor de wapendrachtvergunningen zijn nog niet in werking getreden. In afwachting hiervan heeft men er belang bij de vergunning volgens de procedure zoals die nu in werking is, aan te vragen. De toegekende draagvergunning blijft dan 3 jaar gelden. Pas na verloop van deze termijn zal men dan aan de nieuwe strengere voorwaarden moeten voldoen.

V. OPSLAG VAN VUURWAPENS

Het wetsontwerp voorziet niet meer in een vergunning voor een wapenopslagplaats. Na de vergunningsaanvraag bij de gouverneur zal deze nagaan of de nodige veiligheidsmaatregelen vervuld zijn. De gouverneur kan dus bijkomende veiligheidsmaatregelen opleggen voor hij de vergunning aflevert⁴⁷. Volgens de minister is het de bedoeling om de bepalingen van het KB van 24 april 1997, dat nu van toepassing is voor de houders van een opslagplaats en voor erkende personen, uit te breiden tot alle particulieren die een nader te bepalen hoeveelheid vuurwapens voorhanden hebben.

Men moet dus een wettige reden hebben om wapens en munitie in bepaalde hoeveelheden op te slaan. De wettige redenen zijn⁴⁸:

- Het wettige bezit van verschillende vuurwapens en een bepaalde hoeveelheid munitie nodig voor deze wapens, door hun samenwonende eigenaars die hun wapens op deze plaats opslaan;
- De wettige activiteiten van erkende personen.

Opgelet: de bepalingen van de nieuwe wet, wat betreft de opslag, treden maar in werking na goedkeuring door de Ministerraad. Tot deze datum blijven de bepalingen van de huidige wet in voege⁴⁹.

IV. OVERGANGSBEPALINGEN

a. “Verweer- en oorlogswapens” op model 4

De vergunningen toegekend onder de wet van 3 januari 1933 blijven geldig gedurende vijf jaar vanaf de datum waarop de vergunning werd uitgereikt, of vanaf de datum wanneer ze de laatste keer werden gewijzigd waarbij zegels werden betaald⁵⁰. De vertrekdatum van deze termijn van vijf jaar stelt verschillende praktische problemen. Bij adreswijziging (b.v. verhuis) dienen geen zegels te worden betaald. Tevens wordt op het duplicaat als “datum van uitreiking” de datum vermeld waarop het duplicaat wordt uitgereikt. Enkel de “datum van de operatie” zegt nog sedert wanneer het wapen in bezit is. Allicht is deze datum van belang.

Wie nog een vergunning kreeg van de politie, en nog geen wapen kocht, kan binnen de drie maand na datum van uitreiking nog het vergunde wapen aankopen. Het luik B van de vergunning dient dan te worden teruggestuurd naar de gouverneur (en niet meer naar de politie).

---

⁴⁶ Art. 7, al. 3 van de wet van 3 januari 1933

⁴⁷ *Parlementaire Documenten*, Kamer, 2005-2006, 2263/1, p.28

⁴⁸ Art. 16 wapenwet

⁴⁹ Art. 49, al. 1 wapenwet en art. 47 wapenwet

⁵⁰ Art. 48, al. 2 wapenwet

Alle vergunningen ouder dan 5 jaar zijn nietig vanaf 9 juni 2006, de wet voorziet niet in een overgangstermijn. In de circulaire wordt een overgangstermijn van 6 maand voorzien. Voor elke vergunning ouder dan 5 jaar dient een nieuwe vergunning te worden aangevraagd bij de provinciegouverneur, uiterlijk op 9 december 2006. Het niet tijdig laten vernieuwen van een vergunning heeft tot het gevolg dat het wapen zonder vergunning voorhanden wordt gehouden, en dus illegaal wordt. Het is dus van het grootste belang dat elke wapenbezitter zorgvuldig opvolgt wanneer zijn vergunning vervalt, en dan tijdig de vernieuwing aanvraagt. De wet bepaalt geen overgangsregeling in het geval dat de vernieuwing is aangevraagd, maar nog niet werd bekomen voor het aflopen van de vijfjarige termijn van de eerste vergunning. Vermits de gouverneur over vier maanden beschikt om te beslissen over de vernieuwing, is het raadzaam vier maand voor het vervallen van de vergunning reeds de aanvraag te doen.

Bij de hernieuwing van de vergunning dient aan dezelfde voorwaarden te worden voldaan als voor de aanvraag van de vergunning⁵¹. Uiteraard zullen opnieuw retributies verschuldigd zijn.

De FOD justitie bevestigde schriftelijk dat met een model 4 tot 9 december 2006 nog steeds munitie kan worden aangekocht, ook al is dat model 4 ouder dan 5 jaar. Bij het aanvragen van een nieuwe vergunning wordt geen bijzonder document uitgereikt, er worden ook geen vermeldingen aangebracht op het bestaande model 4. Het is dus niet duidelijk of men na 9 december 2006 nog munitie zal kunnen kopen met de bestaande vergunningen, indien met de nieuwe vergunning nog niet gekregen heeft. Allicht zal de administratie de overgangsregeling dus met enkele maanden moeten verlengen, vermits de administratie er niet zal in slagen om tegen 9 december 2006 alle bestaande vergunningen te vervangen.

b. “Jacht – en sportwapens” op model 9

Deze wapens worden allemaal vergunningsplichtig. Er zijn verschillende mogelijkheden:

- De bezitter is jager: in dit geval dient hij zich met zijn wapens aan te bieden bij de politie om de wapens te laten registreren. Het betreft niet alleen alle wapens op model 9, maar ook alle wapens op de Europese vuurwapenpas of andere jachtwapens die reeds voor 1991 waren verworven en waarvoor de jager dus nog geen mod. 9 heeft. Voor deze wapens zal een nieuw registratieattest “model 9” worden opgesteld. Het witte exemplaar blijft bij de politie, het gele exemplaar gaat naar de gouverneur, de eigenaar van het wapen krijgt het rode exemplaar⁵². Het wapen mag dan voorhanden worden gehouden tot maximaal drie jaar nadat de geldigheid van het jachtverlof verstreken is⁵³.
- De bezitter is sportschutter: het is aan te raden te wachten tot de regeling inzake de sportschutterslicentie in voege treedt. In principe zullen immers de meeste vuurwapens die een sportschutter vroeger met mod. 9 kon kopen op zijn licentie worden ingeschreven volgens de procedure die ook geldt voor de jagers. Deze regeling zal echter pas kunnen ingeroepen worden als een decreet over het statuut van de sportschutter klaar is. Indien het statuut van de sportschutter nog niet geregeld is voor 9 december 2006, zal de sportschutter de gewone procedure moeten volgen (zie hierna).
- Alle andere wapenbezitters van een jacht- of sportwapen op model 9 dienen voor dit wapen een vergunning aan te vragen door bemiddeling van de lokale politie. Ze

---

⁵¹ art. 32, al. 3 wapenwet

⁵² Circulaire van 8 juni 2006, punt 1.4

⁵³ Art. 13, al. wapenwet

dienen zich ten laatste op 9 december 2006 aan te bieden bij de lokale politie. Er zal dan een “model 6” (bewijs van immatriculatie van een vergunningsplichtig vuurwapen) worden uitgereikt aan degene die zijn wapen aangeeft. De diensten van de gouverneur reiken dan automatisch een vergunning uit indien de aanvrager nog geen veroordelingen heeft opgelopen⁵⁴. Voor deze vergunningen zal een retributie verschuldigd zijn. De duur van de vergunning is afhankelijk van wanneer het wapen verworven werd:

- o indien het wapen verworven werd vóór 1 januari 2006, wordt een vergunning voor vijf jaar uitgereikt;
- o indien het wapen verworven werd na 1 januari 2006, wordt de vergunning tijdelijk toegekend voor een jaar. Daarna moet dan volgens de gewone procedure een vernieuwing worden aangevraagd (en dus onder andere ook aangetoond dat er een wettige reden is om het wapen voorhanden te hebben).

c. Aankoop van munitie

Voor de aankoop van munitie wordt in de wet geen bijzondere bepaling voorzien. Ook voor de geldigheid van vervallen vergunningen (ouder dan 5 jaar) was niets voorzien.

De administratie bevestigde schriftelijk dat het mogelijk is om minstens gedurende de overgangperiode (dus tot 9 december) munitie te kopen met de bestaande vergunning (ook al is ze ouder dan 5 jaar), of met het model 9. Uiteraard kan enkel de munitie gekocht worden in een kaliber vermeld op de vergunning of op het model 9.

We informeren u later over de documenten die na 9 december 2006 nodig zullen zijn om munitie te kopen.

d. Bezoek aan de schietstand

Het KB van 13 juli 2000 over de erkenningen van de schietstanden vereist dat elke schutter een vergunning bijheeft als er met vergunningsplichtige wapens wordt geschoten. Nu zijn alle vuurwapens vergunningsplichtig, dus is steeds een vergunning vereist. De circulaire laat toe dat de houders van een model 9 in afwachting van het bekomen van hun vergunning nog verder kunnen schieten⁵⁵. Ook met een vergunning model 4 ouder dan 5 jaar mag nog een schietstand bezocht worden.

e. Automatische wapens

Door de nieuwe wet wordt het bezit van automatische wapens in principe verboden, behalve voor verzamelaars. Wie een automatisch wapen bezit, heeft volgende mogelijkheden:

- het wapen onomkeerbaar semi automatisch laten maken door de proefbank
- indien dit technisch niet mogelijk is: het wapen laten neutraliseren
- het wapen “overdragen” (dus weggeven) aan een erkend persoon of verzamelaar
- het wapen afgeven aan de politie

Bij het afstand doen van het wapen aan de politie zal een “billijke” schadevergoeding worden voorzien⁵⁶. Het is nu nog niet bekend hoe die bepaald zal zijn. Bij discussie over het bedrag van de vergoeding zijn de rechtbanken bevoegd om de billijkheid en redelijkheid van de vergoeding te toetsen.

---

⁵⁴ Art. 44, §2 wapenwet en Circulaire van 8 juni 2006, punt 1.4

⁵⁵ circulaire van 8 juni 2006, laatste paragraaf

⁵⁶ Art. 45, §3 wapenwet

